

اجتناب از معصیت نخستین گام در مبارزه با غفلت است

استاد حوزه علمیه نخستین گام در مبارزه با غفلت را اجتناب از گناه دانست و گفت: غفلت از سپری شدن عمر بزرگترین خسران است.

استاد حوزه علمیه نخستین گام در مبارزه با غفلت را اجتناب از گناه دانست و گفت: غفلت از سپری شدن عمر بزرگترین خسران است.

به گزارش خبرنگار مهر، آیت الله محمدعلی جاودان از اساتید اخلاق و تاریخ اسلام تهران، در جلسه درس اخلاق این هفته خود که در حسینیه شیخ مرتضی زاهد برگزار شد، اظهار داشت: خسارت آخرت به غفلت انسان است، به این معنا که ساعتی را که انسان در دنیا به غفلت گذرانید این یک ساعت را بر باد داده است و نتیجه خسران آن را در آخرت خواهد دید. یک وقت یک ساعت از عمر انسان بدون هیچ عملی خالی است، اما یک موقع یک ساعت ضرر است.

این استاد اخلاق ادامه داد: اگر غفلت بر انسان حکومت کرد، انسان خسارت می بیند ولی در برابر اگر یاد خدا و قیامت و ائمه (ع) بود اینها سود است، اما اگر غفلت بود اینها ضرر است. نه اینکه ساعت عمر خالی باشد بلکه در این ساعت ضرر ثبت شده است. پس عمر انسان یا سود و یا ضرر است.

وی درباره سود و ضرر مصرف عمر، عنوان کرد: عمر مهمترین سرمایه ای است که هر انسان دارد، انسان هر لحظه عمر را مصرف می کند و هر لحظه از عمر را که مصرف می کند ممکن است که سود یا ضرر ببرد که بستگی به عمل انسان دارد در این ساعت عمر در حال انجام آن است.

آیت الله جاودان افزود: مثلاً فردی کارخانه دارد و باید هزینه کارخانه، کارگر، آب و برق و امثال آن را بدهد؛ حالا این فرد از این کارخانه هیچ سودی ندارد، مشخص است او دارد ضرر می کند. حالا من عمر را دارم می دهم، چه بخواهید و نخواهید عمر دارد می گذرد اما اگر عمر را سودبخش نکردید ضرر است. یک دوست جوان داشتیم که اوایل همیشه یاد خدا بود، چنین کسی از همه لحظات عمرش سود می برد؛ یعنی همه سرمایه عمرش را می دهد اما سود می گیرد. ولی ممکن است سود بیشتر هم بگیرد که مثلاً بگوید ای کاش بیشتر استفاده می کردم، ولی در هر صورت اگر در تمام عمرش در ذکر و یاد خدا بوده سود برده است.

این استاد برجسته اخلاق در ادامه گفت: حالا فرض کنید فردی در شبانه روز ۱۸ ساعت در عبادت خداوند است و بعد هم ۲۰ دقیقه یا نیم ساعت باید بخواهد، اصلاً از شدت خستگی خوابش برد، این خوابش روی حساب است و برای این است که بتواند آن ساعت عبادت را درست انجام دهد. یا اینکه گرسنه می شود و چند لقمه غذا می خورد که جان داشته باشد و بتواند عبادت کند، بنابراین این خواب و این غذا خوردن او نیز عبادت حساب می شود.

وی با استناد به آیات الهی، تصریح کرد: خداوند در قرآن می فرماید: «وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ؛ به یقین، گروه بسیاری از جن و انس را برای دوزخ آفریدیم»، (آیه ۱۷۹ سوره اعراف). بسیاری از جن و انس به جهنم می روند اما این جور نبوده که از اول اینها را خدا برای جهنم خلق کرده باشد، که در ادامه می فرماید: «لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ؛ ایشان را دل هایی است که بدان نمی فهمند و چشم هایی است که بدان نمی بینند و گوشه هایی است که بدان نمی شنوند. اینان مانند چهارپایانند حتی گمراه تر از آنهایند»، علت این است که دیگر اینها ادراکی ندارند و در پایان نیز می فرماید: «أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ؛ اینان خود غافلند»، پس غفلت آنها را به اینجا رساند و جهنمی شدند.

آیت الله جاودان گناه را نتیجه غفلت دانست و بیان داشت: اولین قدم از غفلت بیرون آمدن وقتی است که گناه نمی کنید. یعنی گناهی پیش آمده و جلوی شما است، اما چشم را می بندند و گناه نمی کنید، این چشم بستن شما یاد خدا و زیر پا گذاشتن غفلت است، که اگر غفلت بود به راحتی به گناه نگاه می کردید، مثلاً اگر عکس و فیلم مبتذل بود چشم را نمی بستید و نگاه می کردید.

وی افزود: پس اولین قدم در مبارزه با غفلت این است که گناه نمی کنید. حالا اگر این گناه نکردن تمام شبانه روز شما را بگیرد نشان از این است که آن ایمان شما تا درجه ای رسیده که می تواند شما را کنترل کند و خیلی خوب است. ولو قدم اول است، کلاس اول است ولی در کلاس اول شما قبول شده اید، پس از همه گناهان پرهیز می کنید و اگر یک اشتباهی پیش آمد زود

حلیش می کنید و نمی گذارید بمانید و با خونسردی از کنارش رد نمی شوید. این درجه اول از عدم غفلت است و دیگر جز «هَمْ الْعَافُونَ» نیست.

این استاد حوزه علمیه به تنها غصه اهل بهشت اشاره و عنوان کرد: اهل بهشت فقط در یک چیزی غصه می خورند! اهل بهشت است، ورقه تا ابد در بهشت ماندن را دارد و مشکلی ندارد، اما غصه می خورد و غرق در این غصه است که چرا یک ساعت عمر را خراب کرده و در غفلت گذرانده است! در صورتی که با آن یک ساعت می شد در بهشت چندین درجه بالاتر بود.

آیت الله جاودان در پایان خاطرنشان کرد: با دو سه نفر کربلا بودیم، سه روز گذشته بود و دیگر حرفی نداشتیم و نشسته بودیم و همدیگر را نگاه می کردیم؛ اما نوجوان و جوان ها چندین ساعت کنار هم همین جور حرف می زنند و اینگونه ساعات عمر را به غفلت از دست می دهند، اما یک روزی شما بزرگ می شوید و از نوجوانی خارج شده و بالغ می شوید و برای این ساعت های غفلت، غصه می خورید. بهشتی ها هم این چنین غصه چنین ساعاتی را دارند.